

123

(123 = 191)

Toisinto Sortavalasta

1. Oi Jee - sus Kris - tus, Her - ram - me, hal -
Kun as - tuit I - sän rin - nal - le, sait

lit - set kun - ni - as - sa. Taas o - let
val - lan maa - il - mas - sa.

mei - tä lä - hel - lä, kun ni - mes - sä - si

py - häs - sä sa - naa - si kuul - la saam - me.

2. Yhdessä, Herra, pyydämme:

Itsesi meille näytä.
Henkesi anna kaikille,
ilolla meidät täytä.
Valosi meissä sytytä
ja Lohduttaja lähetä,
viritä riemulaulu.

3. Tiedäthän, kuinka uskossa

olemme heikot vielä
ja hitaat rakkaudessa
ja lankeamme tiellä.
Siis Henki armon, totuuden
ja rakkauden, vahvuuden
suo meille, Herra Jeesus.

4. Murheissa meitä lohduta,
suo armopäivän paistaa.
Taas anna Hengen iloa
yhdessä meidän maistaa.
Näin yksi sydän meihin luo
ja Hengen yhteyttä suo
ja vyötä rauhan vyöllä.

5. Henkesi armokasteella,
oi Jeesus, meitä kasta.
Elämän uuden virtoja
vuodata taivahasta.
Sanasi ovi aukaise
ja anna sanan saarnalle
nyt Pyhän Hengen voima.

6. Tuo meidät armon sanalla
sinua lähemmäksi.
Kosketa kuuron korvia,
tee kuollut eläväksi.
Oi Jeesus, itse elämä,
sanasi kallis, väkevä
säilytä keskellämme.

124

(124 = 256)

Keskiäjalta / Saksassa 1524

1. Käy köy-hään sy - dä - mee - ni nyt, Hen - ki
On sii - tä kyy - ne - lee - ni, kun täyt - tää
to - tuu - den. Ei it - ku, tus - ka pes - tä voi
syn - ti sen.
si - tä vää - ryy - des - tä. Sen teet sä, ar - moi - nen.

2. Tunnethan köyhyyteni,
näin olen avuton.
On kylmä sydämeni,
tyhjä ja valoton.
Vaan kylmyyteen ja vaivaan
nyt pyydän tulta taivaan,
toivoni siinä on.

3. En syntiturmelusta
pois sielustani saa.
En tuskaa, ahdistusta
voi itse karkottaa.
Tyhjäksi merta luoda
ja yöstä päivää tuoda
on yhtä vaikeaa.

4. Rukoilen, Herra, yhä:
Henkesi lahjoita.
Sytytä valo pyhä,
mieleni kirkasta.
Yön usvat aamu voittaa,
taas uusi päivä koittaa,
saan elää armosta.

125

Ilkka Kuusisto 1979

1. Kos-ke - ta mi - nu - a, Hen - ki, kos-ke - ta,
kirk - ka - us! An - na e - lä -
mäl - le suun - ta ja tar - koi - tus.

2. Kosketa, Jumalan Henki,
syvälle sydämeen.
Sinne paina hiljaa
luottamus Jeesukseen.

3. Rohkaise minua, Henki,
mureнна pelkoni.
Tässä maailmassa
osoita paikkani.

4. Valaise, Jumalan Henki,
silmani aukaise,
että voisin olla
ystävä toisille.

5. Kosketa minua, Henki!
Herätä kiittämään,
sinun lähelläsi
armosta elämään.

10. Pyhä Kolminaisuus

126

Richard Faltn 1889

1. Me kii-täm-me si - nu - a, me si - nu - a
 ru - koi - lem - me, me y - lis - täm - me ja
 kun-ni - oi-tam-me si - nu - a. Me si - nu - a
 kii-täm-me si-nun suu-ren kun - ni - a - si täh -
 den. Oi Her-ra Ju - ma - la, tai - vaal - li - nen
 ku - nin - gas, I - sä, kaik - ki - val - ti - as
 Ju - ma - la! Oi Her - ra, kaik-kein
 kor-keim-man ai - no - a Poi - ka, Jee - sus

Pyhä Kolminaisuus

247

Kris - tus! Oi Her - ra Ju - ma - la,
 Ju-ma-lan Ka - rit - sa, I - sän Poi -
 ka, jo-ka pois o - tat maa-il-man syn - nit,
 ar - mah-da mei - tä! Si-nä yk-sin o - let
 py - hä, si-nä yk-sin o - let Her - ra, si-nä
 yk-sin o - let kor-kein, Jee-sus Kris - tus,
 Py - hän Hen - gen kans - sa I - sän
 Ju - ma-lan kun - ni - as - sa. Aa - men.

Latinalainen Laudamus te 300-luvulta. Ruots. Olavus Petri 1531. Suom. Mathias Westhins käsikirjoituksessa 1540-luvulla. Mikael Agricola 1549. Virsikirjaan 1938.